

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 15.8.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a přísedících Věry Knetlové a Ing. Jana Kotnauera, **t a k t o :**

Obžalovaný

Ing. V[redacted] H[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], toho času ve vazbě ve Věznici Ostrov v jiné trestní věci,

j e v i n e n,

že

v Karlových Varech v době od 31.5.2011 do 6.6.2011 jako jednatel společnosti B[redacted] s.r.o. se sídlem [redacted], která vůči společnosti D[redacted] s.r.o., se sídlem [redacted] působí v reálném konkurenčním vztahu na trhu se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, neboť obě firmy, tedy D[redacted] s.r.o. a B[redacted] s.r.o. mají společné předměty podnikání v oblasti zprostředkování obchodu a služeb, specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím, realitní činnost a stejné místo podnikání, kdy byl současně zmocněncem společnosti D[redacted] s.r.o. na základě generální plné moci ze dne 1.8.2010, která mu byla vypovězena dne 9.6.2011 udělené jediným jednatelem společnosti D[redacted] s.r.o., P[redacted] V[redacted], nar. [redacted], nejprve bez jeho vědomí dal popud k uzavření smlouvy na prodej nemovitostí ve výlučném vlastnictví společnosti D[redacted]

s.r.o. společnosti B [redacted] s.r.o., a to budovy bez čp. na parcele [redacted], budovy bez čp. na parcele [redacted], budovy bez čp. na parcele [redacted], pozemkové parcely [redacted] zapsané na listu vlastnictví LV [redacted] u Katastrálního úřadu v Karlových Varech, katastrální území Tuhnice za částku 3.000.000,- Kč, ačkoliv věděl, že společnost D [redacted] s.r.o. nemovitosti nabyla v roce 2010 za částku 12.000.000,- Kč od společnosti K [redacted] a.s., kde byl a je od 25.8.2006 předsedou představenstva a věděl, že část kupní ceny společností D [redacted] s.r.o. byla uhrazena ve splátkách a zbytek kupní ceny byl financován formou úvěru ve výši 9.000.000,- Kč od Raiffeisenbank a.s., který je dosud splácen a bylo mu též známo, že předmětné nemovitosti společnost D [redacted] s.r.o. pronajímá za částku 1.140.000,- Kč ročně občanskému sdružení A [redacted] o.s., se sídlem [redacted], neboť jeho jménem obžalovaný Ing. V [redacted] H [redacted] jedná jako předseda občanského sdružení a že příjmy z pronájmu těchto nemovitostí jsou jediným reálným příjmem společnosti D [redacted] s.r.o., poté opět bez vědomí jednatele společnosti D [redacted] s.r.o. P [redacted] V [redacted] následně vypracoval a podepsal jménem společnosti D [redacted] s.r.o. dne 31.5.2011 kupní smlouvu na předmětné nemovitosti a vypracoval a podepsal návrh na povolení vkladu kupní smlouvy do katastru nemovitostí, kdy současně jménem společnosti B [redacted] s.r.o. obě listiny podepsal Mgr. B [redacted] M [redacted], druhý jednatel a společník společnosti B [redacted] s.r.o. a podepsaný návrh na povolení vkladu do katastru nemovitostí obžalovaný Ing. V [redacted] H [redacted] podal na katastr nemovitostí v Karlových Varech, přičemž katastrální úřad vklad nezapsal pouze z toho důvodu, že P [redacted] V [redacted] se o neoprávněném převodu nemovitostí náhodně dozvěděl a včas zápisu dne 6.6.2011 zabránil, přičemž obžalovaný Ing. V [redacted] H [redacted] tak z pozice zmocněnce společnosti D [redacted] s.r.o. zneužil získaných informací a generální plné moci a na úkor společnosti D [redacted] s.r.o. se pokusil jí zbavit jediného reálného majetku – nemovitostí v hodnotě nejméně 10.700.000,- Kč, které tvořily podstatu podnikání této společnosti a bez nich by společnost D [redacted] s.r.o. nemohla svojí podnikatelskou činnost vůbec vykonávat a dosahovat zisku z pronájmu nemovitostí a splácet tak mimo jiné poskytnutý úvěr, a současně by převodem nemovitostí společnost B [redacted] s.r.o. získala majetkový prospěch ve výši nejméně 7.700.000,- Kč,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jako účastník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti uzavřel smlouvu na úkor jednoho podnikatele v úmyslu opatřit jinému výhodu a prospěch a získat tak pro jiného prospěch velkého rozsahu, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odstavec 2, 4 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 255 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 5 trestního zákoníku k trestu

odnětí svobody v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **pěti (5) let**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti – výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti na dobu **pěti (5) let**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že ke dni 24.4.1990 vzniklo sdružení A [REDAKCE] IČ [REDAKCE]. Jeho registrace byla provedena dne 23.5.1990.

Společnost D [REDAKCE] s.r.o., IČ [REDAKCE], byla zapsána do obchodního rejstříku ke dni 17.7.2006. Od 27.3.2008 je jednatelem společnosti a jediným společníkem svědek P [REDAKCE] V [REDAKCE]. V období od zápisu společnosti až do 17.10.2011 měla společnost zapsán předmět podnikání zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod, specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím, reklamní činnost a marketing, maloobchod provozovaný mimo řádné provozovny a realitní činnost. Od zápisu společnosti do 4.11.2011 bylo sídlo společnosti na adrese [REDAKCE]. Ke dni 6.8.2010 je zapsáno zástavní právo na obchodní podíl ve společnosti ve prospěch Raiffeisenbank, a.s. Dne 1.8.2010 byl jednatelem společnosti D [REDAKCE] s.r.o., svědkem P [REDAKCE] V [REDAKCE], podepsán dokument označený jako generální plná moc. Tímto dokumentem svědek P [REDAKCE] V [REDAKCE] zmocnil obžalovaného, aby ho v plném rozsahu zastupoval a bez jakýchkoliv omezení činil veškeré právní úkony za něho a jeho jménem. Plná moc byla udělena na dobu neurčitou. Podpis svědka P [REDAKCE] V [REDAKCE] na plné moci byl ověřen pracovníci notářské kanceláře notáře JUDr. Jana Svobody dne 5.8.2010. Se stejným datem byla vyhotovena i listina označená jako generální plná moc, kterou svědek P [REDAKCE] V [REDAKCE], jako jednatel společnosti D [REDAKCE] s.r.o., zmocnil obžalovaného k zastupování společnosti D [REDAKCE] s.r.o. V listině se výslovně uvádí, že plná moc se uděluje k zastupování a podepisování, přijímání rozhodnutí, podepisování listin, přebírání listin, vzdávání se opravných prostředků a ke všem úkonům souvisejícím. Plná moc byla udělena na dobu neurčitou. Svědkův podpis na listině byl ověřen dne 15.3.2011. Dne 1.6.2011 byl vypracován dokument označený jako odvolání generální plné moci, kterým svědek P [REDAKCE] V [REDAKCE] odvolal generální plnou moc udělenou obžalovanému dne 1.8.2010. Podpis svědka na této listině byl ověřen notářkou Mgr. Adélou Gabányiovou dne 2.6.2011. Obžalovaný měl od 2.10.2010 uzavřenou pracovní smlouvu se společností D [REDAKCE] s.r.o. Podle této smlouvy měl od 1.10.2010 pracovat jako obchodní zástupce společnosti.

Společnost K [REDAKCE] a.s., IČ [REDAKCE], byla zapsána do obchodního rejstříku ke dni 4.3.1996. V době od založení společnosti do 14.7.2005, a pak následně od 13.9.2006 do současnosti, je předsedou představenstva společnosti obžalovaný. V době od 7.6.2005 do 14.7.2005 vykonával funkci místopředsedy představenstva společnosti svědek Mgr. B [REDAKCE] M [REDAKCE], v době od 14.7.2005 do 13.9.2006 byl svědek předsedou představenstva, a od tohoto data do současnosti je znovu místopředsedou představenstva.

Společnost B [REDAKCE] s.r.o., IČ [REDAKCE], byla do obchodního rejstříku zapsána dne

11.12.2006. Od založení společnosti do současnosti jsou společníky této společnosti obžalovaný s obchodním podílem 80%, a svědek Mgr. B. M. s obchodním podílem 20%. Oba jmenovaní jsou také jednatele společnosti. Od zápisu společnosti do současnosti má společnost zapsán předmět podnikání realitní činnost, zprostředkování obchodu a služeb, specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím a hostinskou činnost. Od zápisu společnosti do současnosti je sídlo společnosti na adrese Karlovy Vary, Západní 1781/69. Z listin týkajících se této společnosti vyplývá, že v letech 2009 a 2010 nedosahovala žádných příjmů.

Kupní smlouvou uzavřenou dne 19.1.2010 mezi společností K. a.s., jako prodávajícím, a společností D. s.r.o., jako kupujícím, došlo k prodeji nemovitosti – budovy bez čísla popisného nebo evidenčního na parcelách , a , vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště Karlovy Vary, pro katastrální území Tuhnice 663492 na listu vlastnictví . Kupní cena byla sjednána ve výši 12.000.000,- Kč. Část kupní ceny ve výši 2.100.000,- Kč byla uhrazena ke dni podpisu smlouvy ve splátkách, úhrada zbytku byla dohodnuta v devíti ročních splátkách po 1.000.000,- Kč, poslední splátka měla být zaplacená ke dni 31.12.2020. Na nemovitosti vázlo zástavní právo pro společnost G. s.r.o., IČ . Kupní smlouva mezi K. a.s. a společností D. s.r.o. byla vložena do katastru nemovitostí dnem 8.2.2010 s právními účinky od 20.1.2010. Dne 18.6.2010 byl podepsán dodatek k této kupní smlouvě, kterým bylo dohodnuto, že neuhrazený zbytek kupní ceny ve výši 9.000.000,- Kč bude uhrazen ve lhůtě sedmi dnů od podpisu dodatku z úvěru, který má být poskytnut Raiffeisenbank, a.s. Dodatek podepsal za prodávajícího obžalovaný, za kupujícího svědek P. V. Podpisy byly ověřeny advokátkou Mgr. Evou Oncirkovou. Smlouva o úvěru mezi Raiffeisenbank, a.s., a společností D. s.r.o., byla podepsána dne 18.6.2010, úvěr byl sjednán ve výši 9.000.000,- Kč. Splácení bylo zajištěno smlouvou o zřízení zástavního práva k pohledávkám společnosti D. s.r.o., k nemovitostem vlastněným touto společností a k obchodnímu podílu svědka P. V. v této společnosti. Podle výpisu z katastru nemovitostí společnost D. s.r.o. ke dni 7.4.2010 vlastnila stavby bez č.p. a evidenčního na parcele č. , LV: , na parcele , LV: na parcele , LV: , na parcele , LV a na parcele , LV: . Na nemovitostech vázla zástavní práva pro společnost G. s.r.o., pro pohledávku ve výši 120.000,- Euro a pro společnost F. a.s., pro pohledávku ve výši 4.000.000,- Kč s příslušenstvím. Ke dni 31.12.2010 činil nesplacený zůstatek úvěru 8.873.783,- Kč, ke dni 30.9.2011 pak 8.481.705,- Kč. Z výpisů z účtů společnosti D. s.r.o. a soupisů faktur vyplývá, že z pronájmu uvedených nemovitostí měla společnost D. s.r.o. v letech 2010 a 2011 podstatnou většinu svých dosažených příjmů.

Dne 31.5.2011 byl Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště Karlovy Vary, doručen návrh na povolení vkladu kupní smlouvy do katastru nemovitostí. Návrh je datován tímž dnem a obsahuje žádost, aby katastrální úřad povolil vklad dle kupní smlouvy ze dne 1.6.2011. Je opatřen razítkem společnosti D. s.r.o. a neověřenými podpisy obžalovaného, který jednal za společnost D. s.r.o. na základě generální plné moci, a svědka Mgr. B. M., jednatele společnosti B. s.r.o. Přílohy toho návrhu tvořilo dle jeho znění pět vyhotovení smlouvy, ověřená kopie generální plné moci a výpisy z obchodního rejstříku ohledně společností D. s.r.o. a B. s.r.o. Kupní smlouva, která měla být katastrálním úřadem zaregistrována, byla podepsána mezi společností D. s.r.o., zastoupenou obžalovaným na základě generální plné moci, jako prodávajícím, a společností B. s.r.o., zastoupenou svědkem Mgr. B. M., jednatelem společnosti, jako

kupujícím, dne 31.5.2011. Prodávající touto smlouvou prodal kupujícímu budovu bez čísla popisného a čísla evidenčního na parcele [REDAKCE], LV [REDAKCE], budovu bez čísla popisného a čísla evidenčního na parcele [REDAKCE], LV [REDAKCE], budovu bez čísla popisného a čísla evidenčního na parcele [REDAKCE], LV [REDAKCE] a pozemkovou parcelu p.č. [REDAKCE], LV [REDAKCE], vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrální pracoviště Karlovy Vary, pro katastrální území Tuhnice, obec Karlovy Vary, na listu vlastnictví [REDAKCE]. Kupní cena byla dohodnuta ve výši 3.000.000,- Kč s tím, že část kupní ceny ve výši 350.000,- Kč byla uhrazena při podpisu smlouvy v hotovosti a zbytek kupní ceny ve výši 2.650.000,- Kč se kupující zavázal uhradit nejpozději do 21.12.2012. Prodávající prohlásil, že nemovitost je zatížena zástavním právem ve prospěch Raiffeisenbank a.s. pro pohledávku ve výši 9.000.000,- Kč, ve prospěch společnosti Q [REDAKCE] pro pohledávku ve výši 750.000,- Kč s příslušenstvím a pro společnost A [REDAKCE] [REDAKCE] o.s. pro pohledávku ve výši 6.000.000,- Kč s příslušenstvím. Podpisy obžalovaného a svědka Mgr. B [REDAKCE] M [REDAKCE] na smlouvě byly ověřeny téhož dne na Poště Karlovy Vary 6. Mezi materiály předloženými k návrhu na vklad do katastru nemovitostí byla i generální plná moc ve verzi s podpisem ověřeným dne 15.3.2011. Předložená kopie byla ověřena Českou poštou dne 31.5.2011. Dne 6.6.2011 byl Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj doručen dokument označený jako zpětvzetí návrhu ze dne 31.5.2011. Dokument vypracoval za společnost D [REDAKCE], s.r.o. advokát zmocněný jednatelem společnosti, svědkem P [REDAKCE] V [REDAKCE]. V odůvodnění dokumentu se uvádí, že obžalovaný překročil své oprávnění jednat za společnost D [REDAKCE] s.r.o., když se pokusil převést nemovitosti vlastněné touto společností na společnost B [REDAKCE], s.r.o. Katastrální úřad pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Karlovy Vary, rozhodl dne 21.7.2011 o zamítnutí návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí ve prospěch společnosti B [REDAKCE] s.r.o.

Výše uvedené skutečnosti jsou prokázány jednoznačnými listinnými důkazy a dle názoru soudu jsou naprosto nesporné. Dříve, než soud přistoupí k vyhodnocení dalších důkazů, bude pozornost věnována obhajobě uplatněné obžalovaným.

Ten byl ve věci poprvé vyslechnut dne 8.11.2011. Uvedl, že v roce 2010 Karlovarská sportovní, a.s., v níž byl předsedou představenstva, prodala společnosti D [REDAKCE] s.r.o. nemovitosti, o které se jedná v této trestní věci, za kupní cenu 12.000.000,- Kč. Částka 3.000.000,- Kč byla uhrazena v hotovosti a zbytek z úvěru od Raiffeisenbank. Nemovitosti byly prodány proto, že výnosy z nich kryly pouze provozní náklady a neumožňovaly provést nutné opravy a rekonstrukce. Se svědkem P [REDAKCE] V [REDAKCE], jednatelem společnosti D [REDAKCE] s.r.o., bylo dohodnuto, že svědek sežene investora, kterého zastupoval pan I [REDAKCE] H [REDAKCE]. Investor by poskytl finanční prostředky na opravy nemovitostí. Se svědkem P [REDAKCE] V [REDAKCE] byl obžalovaný také dohodnut, že mu prodá 100% obchodního podílu ve společnosti D [REDAKCE] s.r.o., což svědek po urgencích obžalovaného realizoval v březnu roku 2011. Od ledna 2010 se svědek P [REDAKCE] V [REDAKCE] o získané nemovitosti nestaral a investice nesehnal. Počátkem roku 2011 řekl obžalovanému, že nemovitosti chce prodat. Od 1.8.2010 obžalovaný na základě generální plné moci udělené svědkem jednal za společnost D [REDAKCE] s.r.o. Když svědek začal hovořit o prodeji nemovitostí, obžalovaný na něho začal více tlačit, aby splnil dohodu o převodu obchodního podílu ve společnosti D [REDAKCE] s.r.o. Současně obžalovaný začal hledat investora, který by byl ochoten následně za podíl ve společnosti D [REDAKCE] s.r.o. vyplatit úvěr u Raiffeisenbank. Takového investora našel. Investor měl zájem o koupi obchodního podílu ve společnosti, která vlastní nemovitosti, ale protože společnost D [REDAKCE] s.r.o. měla delší historii, investor se obával, zda nemá nějaké závazky. Proto investor požadoval, aby mohl koupit obchodní podíl nové společnosti bez historie. Z tohoto důvodu

obžalovaný převedl nemovitosti na společnost B s.r.o. a s investorem byl dohodnut, že investor koupí 60% obchodního podílu této společnosti. Svědek Mgr. B M by měl podle dohody prodat svoji část obchodního podílu obžalovanému. Svědek P V byl s tímto plánem seznámen a souhlasil za předpokladu, že by mu zůstal podíl ve společnosti B s.r.o. ve výši 15 až 20%. K převodu nemovitostí došlo na konci května a byl vyhotoven též návrh na vklad změny do katastru nemovitostí. Za společnost D s.r.o. podepsal kupní smlouvu obžalovaný na základě generální plné moci ze dne 1.8.2010, za společnost B s.r.o. smlouvu podepsal svědek Mgr. B M. Investor byl ochoten převzít a jednorázově uhradit úvěr, který měla společnost D s.r.o., takže svědek P V by se zbavil celého dluhu. K následnému zpětvzetí návrhu na vklad změny vlastníka nemovitostí do katastru nemovitostí dle názoru obžalovaného došlo proto, že svědek P V se stal předsedou představenstva společnosti T, která byla v obchodním vztahu se společností A. Spolupráce se v té době dostala do krize. Majitelem společnosti T je pan H, který svědkem P V manipuluje. Obžalovanému byla předložena plná moc ze dne 1.8.2010 a obžalovaný vysvětlil, že její obsah chápal tak, že má stejné pravomoci, jako jednatel společnosti D s.r.o. Byla mu předložena i kupní smlouva mezi K s.a.s. a společností D s.r.o. ze dne 19.1.2010. K tomuto dokumentu uvedl, že se jedná o smlouvu, o které hovořil. Po předložení dodatku k této smlouvě, který byl podepsán dne 18.6.2010, obžalovaný uvedl, že byl sepsán proto, že původní dohoda o splátkách kupní ceny byla změněna tak, že zbytek kupní ceny bude zaplacen z úvěru. Byla mu předložena též kupní smlouva mezi společnostmi D s.r.o. a B s.r.o. ze dne 31.5.2011. K této smlouvě uvedl, že ji vyhotovil a podepsal za společnost D s.r.o. Investor, o kterém hovořil, obsah smlouvy znal. Tohoto investora odmítl jmenovat. Část kupní ceny ve výši 350.000,- Kč obžalovaný vložil do pokladny společnosti B s.r.o. jako půjčku a tato částka byla použita na platbu společnosti D s.r.o. Svědek P V byl o uzavření této smlouvy informován, byl s tím srozuměn. Obžalovaný ho informoval nejméně 14 dnů před jejím podpisem. Po předložení dokumentu označeného jako návrh na povolení vkladu kupní smlouvy do katastru nemovitostí ze dne 31.5.2011 obžalovaný uvedl, že jde o návrh, který osobně vypracoval a podepsal. Po předložení výpisu z obchodního rejstříku ohledně společnosti D s.r.o. ke dni 1.11.2011 obžalovaný uvedl, že svědek P V mu přinesl smlouvu o převodu obchodního podílu v této společnosti někdy ve druhé polovině března roku 2011. Podpis svědka na smlouvě byl již úředně ověřen. Svědek smlouvu přinesl ve čtyřech vyhotoveních, která obžalovaný podepsal, dvě předal svědkovi a dvě si ponechal. Později chtěl své podpisy ověřit, ale již to neučinil. Byl nemocný a už se k tomu nedostal. Návrh na zápis změny vlastníka obchodního podílu mohl podat pouze statutární zástupce společnosti, kterým byl svědek P V. Do zpětvzetí návrhu na vklad kupní smlouvy do katastru nemovitostí obžalovaný nezasáhl, neboť v té době nebyl zapsán jako vlastník obchodního podílu společnosti D s.r.o. a nevěděl, jak to zvrátit. Se svědkem Mgr. B M byl předem dohodnut, že mu svědek prodá svoji část obchodního podílu ve společnosti B s.r.o. O převodu úvěru poskytnutého společnosti D s.r.o. s Raiffeisenbank nejednal, ale ví o tom, že v bance jednal svědek P V. Ten také zjišťoval zůstatky úvěru k určitým datům. Tyto informace obžalovaný potřeboval pro zmíněného investora. Na dotaz obhájce, kdo stanovil cenu nemovitostí při prodeji v roce 2010, a proč v roce 2011 byla stanovena cena pouze ve výši 3.000.000,- Kč, obžalovaný vysvětlil, že původně v roce 2010 se vycházelo ze znaleckého posudku. V roce 2011 byla cena stanovena tak, že společně s nemovitostmi měl být převeden i úvěr ve výši 9.000.000,- Kč na investora a částka 3.000.000,- Kč představovala doplatek.

Poté byl obžalovaný znovu vyslechnut dne 7.12.2011, kdy odpovídal na dotazy. Po předložení smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti D[REDACTED], s.r.o., kterou k důkazu dodal sám obžalovaný, uvedl, že vznikla v březnu roku 2011. Neví, kdo smlouvu vyhotovil. Když smlouvu podepsal, dva kusy předal svědkovi P[REDACTED] V[REDACTED]. Ještě jedno vyhotovení by měl mít obžalovaný mezi svými doklady. Osobní údaje obžalovaného na smlouvě jsou správné. Svědek P[REDACTED] V[REDACTED] mu smlouvu přinesl v tištěné podobě a již podepsanou, obžalovaný měl do prázdného místa napsat své osobní údaje a smlouvu podepsat. To také udělal. Smlouvy podepisoval ve své kanceláři někdy odpoledne a k ověření podpisů se již nedostal. Na dotaz, proč osobní údaje svědka P[REDACTED] V[REDACTED] byly vypsány strojově a osobní údaje obžalovaného dopsány ručně, obžalovaný uvedl, že v takové podobě P[REDACTED] V[REDACTED] smlouvy přinesl, zřejmě neměl k dispozici osobní údaje obžalovaného. Poté byl obžalovaný konkrétně dotázán, jak proběhla platba částky 200.000,- Kč zmíněná ve smlouvě. Uvedl, že peníze předal svědkovi ve své kanceláři v bankovkách hodnoty 5.000,- Kč. Pocházely z úspor obžalovaného. Jiný doklad o předání a převzetí peněz nemá. Na dotaz, zda se snažil zjistit, proč nebyl zapsán jako společník ve společnosti D[REDACTED] s.r.o. v obchodním rejstříku, obžalovaný uvedl, že se na to nikoho nedotazoval. Na další dotaz, zda je mu známo něco o tom, že by kdokoliv projednal převod obchodního podílu ve společnosti D[REDACTED] s.r.o. s Raiffeisenbank, obžalovaný uvedl, že mu o tom není nic známo. Datum do všech vyhotovení smlouvy vepsal obžalovaný. K dotazům obhájce dodal, že neví, zda byla svolána valná hromada, která by projednala a schválila převod obchodního podílu ve společnosti D[REDACTED] s.r.o. O této záležitosti se svědkem P[REDACTED] V[REDACTED] nehovořil. Smlouvu považuje za platnou a předpokládá, že svědek P[REDACTED] V[REDACTED] učiní potřebné kroky pro zápis změny v obchodním rejstříku.

V hlavním líčení obžalovaný vysvětlil, že K[REDACTED] a.s., prodala nemovitosti, které jsou předmětem tohoto řízení, společnosti D[REDACTED] s.r.o. proto, že měla dluhy, které potřebovala uhradit. Obžalovaný, který byl v představenstvu společnosti K[REDACTED] a.s., která představovala servisní organizaci pro A[REDACTED] hledal kupce, u kterého by měl záruku, že bude nadále zajištěna v těchto nemovitostech činnost A[REDACTED] sportovního klubu, jehož je asi od deseti let svého věku členem, a posledních 20 let funkcionářem. Rozhodl se, že nemovitosti budou prodány společnosti D[REDACTED] s.r.o., jejímž vlastníkem byl svědek P[REDACTED] V[REDACTED], manžel dcery manželky obžalovaného. Měli spolu velice dobré vztahy, pět let žili v jedné domácnosti, jezdili spolu na dovolené. Součástí dohody bylo, že svědek P[REDACTED] V[REDACTED] tvrdil, že má investora, který se chce zviditelnit, a který by byl schopen do nemovitosti investovat. Nemovitost je stará 30 let, byly tam nezbytné opravy, ani zařízení neodpovídalo dnešním požadavkům. Svědek ale poté, co koupil nemovitost, se v podstatě o ni vůbec nestaral, byl neustále někde v cizině. Svědek P[REDACTED] V[REDACTED] obžalovaného ujišťoval, že investor bude, ale stále se nic nedělo, i přes urgence obžalovaného. Obžalovaný se před zimou se svědkem sešel a zeptal se ho, jak si to představuje dál. Svědek řekl, že nemá čas se o věc starat, že investor mu sice něco sliboval, ale že vzhledem k ekonomické situaci to vypadá špatně. Proto se dohodli, že tuto situaci vyřeší tak, že nemovitost se prodá jiné společnosti. Dohodli se, že svědek P[REDACTED] V[REDACTED] prodá 100% obchodního podílu společnosti D[REDACTED] s.r.o. za předpokladu, že obžalovaný sežene investora, osobu, která by převzala i svědkův osobní závazek a závazek společnosti D[REDACTED] s.r.o. vůči Raiffeisenbank. Od podzimu obžalovaný hledal vhodného investora, který by byl schopen zachovat činnosti A[REDACTED]. Počátkem roku 2011 se domluvil s panem J[REDACTED] M[REDACTED], což byl člověk, se kterým se znal z doby svého působení v zastupitelstvu a v radě Města Karlovy Vary v letech 2002 – 2006. Byl to člověk, který byl velice movitý, dělal politiku, to byl jeho největší koníček. V tomto viděl šanci se nějakým

způsobem zviditelnit, a na druhou stranu ho to zajímalo jako investice do budoucna. Pan M. souhlasil s tím, že by nemovitosti převzal, nechtěl je ale převzít jako fyzická osoba, chtěl je převzít i s firmou. Nelíbilo se mu, že by měl co do činění se společností D. s.r.o., protože neznal její historii, která byla poměrně dlouhá, od roku 2006. Měl požadavek, aby nemovitosti vlastnila tzv. čistá firma. S touto skutečností obžalovaný seznámil svědka P. V. Ten s tím souhlasil, nic proti tomu neměl. Jedinou jeho starostí bylo, aby opravdu z úvěru byl sňat jeho osobní závazek a závazek jeho manželky vůči Raiffeisenbank. Po těchto dohodách svědek P. V. dne 17.3.2011 donesl obžalovanému do kanceláře smlouvy o převodu obchodního podílu. Přinesl čtyři výtisky, všechny výtisky podepsali, vyplnili tam údaje obžalovaného, které tam z neznámého důvodu nebyly vyplněny. Dohodli se, že svědek P. V. zajistí zápis změny vlastníka podílu do obchodního rejstříku. Dále byli dohodnuti, že kdyby svědek potřeboval jakýkoliv podpis obžalovaného, případně ověření podpisu na smlouvách, není problém obžalovaného vyhledat. Svědek P. V. obžalovaného nevyhledal, ale když spolu o tom mluvili, ujišťoval ho, že smlouvy mají oba dva, a že smlouva o převodu obchodního podílu platí, že všechno běží tak, jak se dohodli. Poté v průběhu počátku května obžalovaný zjistil, že kolem nemovitostí se pohybují zájemci, kteří by je chtěli získat. Jednalo se především o dvě velké karlovarské firmy – firma V. – vietnamská firma, a firma J., což je větší firma, která se v Karlových Varech zabývá hazardem, herní automaty, kasína apod. V té době začal mít obavy, že by nemovitost mohla skončit v rukou těchto firem a tím pádem by zázemí atletického klubu zmizelo. Rozhodl se proto, že v souladu s tím, že měl generální plnou moc a svědek P. V. byl někde mimo, a obžalovaný byl 100% vlastníkem společnosti D. s.r.o., že tyto nemovitosti převede. Rozhodl se s plným vědomím, že je to se souhlasem svědka P. V., který měl původně převod podepsat, ale nebyl k mání. Obžalovaný si samozřejmě byl vědom toho, že pokud by učinil neprávní krok nebo krok, ke kterému nemá oprávnění při převodu nemovitosti, především by poškodil nevlastní dceru, a v podstatě celou rodinu. Není tak hloupý, aby si myslel, že pokud převede bezdůvodně nějakou nemovitost na jinou osobu, že by mu to mohlo projít. Poté, co provedl tento převod, zjistil, že právní zástupce JUDr. Lebeda dal návrh na zpětvzetí návrhu na zápis změn do katastru. Sešel se se svědkem P. V., kterého se ptal, co blázní. Myslel si, že návrh na zpětvzetí je nějakým omylem, protože ve smlouvě byly některé formální nedostatky. Chtěl se domluvit, že udělají opětovný návrh na vklad vlastnictví k nemovitostem pro společnost B. s.r.o. V té chvíli ho svědek P. V. osočil z toho, že ho obžalovaný chtěl podvést a že udělal něco, na čem nebyli dohodnuti. Obžalovaný tím byl překvapen, dal si to do souvislosti s tím, že v další trestní věci vedené v Karlových Varech, je ve sporu s firmou T., kde svědek P. V. je předsedou představenstva dosazeným vlastníkem firmy, panem H., který je švagrem svědka, a firma T. v půjčila A. peníze na koupi částí pozemků. Obžalovaný v té době zjistil, že firma T. se snaží získat za 10 mil. Kč, které nezaplatí za pozemek, celý komplex A. ale má hodnotu odhadem 70 – 80 mil. Kč. Došlo mu, že svědek P. V. je ve vleku pana H., který je jeho švagr. Dále uvedl, že proti zpětvzetí návrhu na vklad nemovitosti do katastru nemovitostí nezasáhl proto, že zjistil, že ve smlouvě jsou formální nedostatky, které by stejně neumožnily její vklad. Tyto formální nedostatky chtěl se svědkem P. V. projednat, ale už k tomu nedošlo. K dotazům státního zástupce dodal, že o jednání ohledně prodeje obchodního podílu ve společnosti D. s.r.o. žádný zápis nedělali, bylo to v rodině. Jednání probíhala většinou v kanceláři obžalovaného, občas v kanceláři seděl i svědek Mgr. B. M. Zda vnímal ta jednání, obžalovaný neví. Na dotaz, zda v okamžiku, kdy se rozhodl uzavřít smlouvu o převodu nemovitostí mezi společnostmi D. s.r.o. a B. s.r.o., zvedl telefon a kontaktoval svědka P. V., obžalovaný odpověděl, že to neudělal. Zkoušel mu

telefonovat, ale svědek byl neustále na Slovensku nebo v Polsku a většinou nebyl na telefonu. Ale určitě o převodu hovořili před tím. Bavili se o tom, že svědek podepíše za společnost D■■■■ s.r.o. převod na společnost B■■■■ s.r.o., ale vzhledem k tomu, že nebyl přítomen a obžalovaný měl obavy, aby velké firmy nepoužily nemovitosti k jinému účelu, rozhodl se, že převod provede na základě generální plné moci a na základě toho, že je 100% vlastníkem obchodního podílu společnosti D■■■■ s.r.o. Na dotaz obhájce, jak měli projednáno či vymyšleno že svědek P■■■■ V■■■■ bude vyvázán z ručení vůči Raiffeisenbank za úvěr, obžalovaný odpověděl, že dohodou s panem J■■■■ M■■■■, kdy svědek P■■■■ V■■■■ byl srozuměn, že pan M■■■■ okamžitě vyplatí 3.000.000,- Kč, které D■■■■ s.r.o. dala hotově za nemovitost, a že případně převezme úhradu úvěru u Raiffeisenbank, kde měl účet a Raiffeisenbank byla schopna mu poskytnout úvěr nebo by případně vyplatil zbytek úvěru nebo jeho podstatnou část hotově. Byli domluveni, že o tomhle všem sepíší smlouvu, která tyto věci ošetří. S panem M■■■■ bylo dohodnuto, že v okamžiku, kdy nemovitost bude zapsána pro společnost B■■■■ s.r.o., převezme zbytek závazku. O tom, že nemovitost bude prodána společnosti B■■■■ s.r.o., věděl obžalovaný, pan M■■■■ a svědkové P■■■■ V■■■■ a Mgr. B■■■■ M■■■■. K dalším dotazům obhájce obžalovaný uvedl, že svědek P■■■■ V■■■■ byl neustále v zahraničí, o společnost se nestaral. Proto dal obžalovanému generální plnou moc, kdyby se cokoliv se společností dělo, aby mohl zasáhnout.

Svědek P■■■■ V■■■■ byl poprvé vyslechnut v přípravném řízení dne 10.11.2011. Uvedl, že společnost D■■■■ s.r.o. založil v roce 2006 ještě s dalším společníkem, který mu v roce 2008 svoji část obchodního podílu prodal. Původně společnost D■■■■ s.r.o. představovala distribuční firmu pro výrobní společnost K■■■■, s.r.o., která sídlila na Slovensku. Později navázala spolupráci se společností S■■■■, a.s. S těmito společnostmi ukončila spolupráci někdy počátkem roku 2011. Svědek v letech 2010 a 2011 obchodoval převážně na Slovensku a v Polsku, kde také bydlel. Společnost D■■■■ s.r.o. v roce 2010 zakoupila nemovitosti od K■■■■, a.s. Za tím účelem čerpala úvěr od Raiffeisenbank. Vzhledem ke svému pobytu v zahraničí svědek potřeboval nějakého zástupce, který by spravoval pro společnosti D■■■■ s.r.o. nemovitosti a vybíral nájem. Tímto správcem se po vzájemné dohodě stal obžalovaný. Dohodli se i proto, že se jednalo o svědkova tchána. Obžalovaný se stal zaměstnancem společnosti D■■■■ s.r.o., jeho přesná náplň práce nebyla v pracovní smlouvě specifikována. Protože vybíral peníze za nájem a hradil související výdaje, udělil mu svědek plnou moc, aby mohl disponovat s účtem. Generální plná moc byla ověřena dne 5.8.2010 v kanceláři notáře JUDr. Svobody. Později, v roce 2011, přišel obžalovaný, a předložil svědkovi listinu, označenou jako generální plná moc, datovanou dnem 1.8.2010. Požadoval, aby svědek listinu podepsal. Vysvětlil svědkovi, že obsah plné moci je širší. Podpis na této listině svědek ověřil u notářky Mgr. Gabányiové dne 15.3.2011. Obě plné moci svědek chápal tak, že na základě nich se obžalovaný může starat o správu nemovitostí, vybírat nájemné a platit závazky. K dotazu svědek popřel existenci dohody s obžalovaným o budoucím převodu obchodního podílu ve společnosti D■■■■ s.r.o. Výslovně uvedl, že podíl ve společnosti obžalovanému neprodal. Po předložení kopie zápisu z ověřovací knihy notářky Mgr. Gabányiové s textem smlouva o převodu OP 5x a účetního dokladu na částku 180,- Kč uhrazených společností D■■■■ s.r.o. notářce dne 17.3.2011, svědek uvedl, že u této notářky byl dne 15.3.2011, kdy podepsal novou generální plnou moc pro obžalovaného. Neví, že by u notářky byl i dne 17.3.2011 a neví, o jaké listiny se jedná. Žádnou smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti D■■■■ s.r.o. nikdy nepodepsal, nebylo to možné i proto, že obchodní podíl je zastaven u Raiffeisenbank a má podepsány směnky. Kdyby toto učinil, hrubě by porušil úvěrovou smlouvu a banka by mohla požadovat okamžité splacení úvěru, takže by svědek a jeho manželka přišli o veškerý svůj osobní majetek i zastavený majetek

společnosti D[REDACTED] s.r.o. Podpis na zápisu v ověřovací knize je podobný podpisu svědka, ale rozhodně nebyl učiněn v souvislosti s listinou, která by převáděla obchodní podíl ve společnosti. Svědek poskytl kopie všech účetních dokladů za rok 2011, které souvisely s prací notářky Mgr. Gabányiové pro společnost D[REDACTED] s.r.o. Mezi nimi byl i doklad ze dne 17.3.2011 na částku 180,- Kč. Svědek neví, kdo tento doklad k zaúčtování předložil. K dalším dotazům svědek uvedl, že nikdy za společnost D[REDACTED] s.r.o. nevyhotovil zápis z valné hromady, na které by bylo rozhodnuto o převodu obchodního podílu ve společnosti na obžalovaného nebo kohokoliv jiného. Vyjádřil se také ke smlouvě, kterou společnost D[REDACTED] s.r.o. nabyla vlastnictví k nemovitostem a vysvětlil, že nemovitosti mu ke koupi nabídl obžalovaný za společnost K[REDACTED], a.s. Měli mezi sebou velmi dobrý vztah. Popřel existenci dohody s obžalovaným, která by upravovala budoucí vlastnický vztah k těmto nemovitostem. Zakoupené nemovitosti byly ve stavu schopném provozu a nevyžadovaly žádnou rozsáhlou opravu či rekonstrukci. Po předložení kupní smlouvy mezi společnostmi D[REDACTED] s.r.o. a B[REDACTED] s.r.o. svědek uvedl, že neví, kdo smlouvu vyhotovil a uzavřel. O smlouvě se dozvěděl náhodou, když chtěl projednat na magistrátu nájemní smlouvy a byl informován o tom, že na katastru je ohledně nemovitostí plomba. Na katastru si proto vyžádal výpis z listu vlastnictví a zjistil, že plomba se tam vyskytuje proto, že společnost D[REDACTED] s.r.o. prodala nemovitosti společnosti B[REDACTED] s.r.o. Zjistil též, že návrh na vklad změny do katastru nemovitostí podal obžalovaný na základě plné moci. Když od obžalovaného požadoval vysvětlení, druhý den se sešli. Když ukázal obžalovanému kopii kupní smlouvy, obžalovaný jen pokrčil rameny a řekl, že je to tak. Nikdy neměl v úmyslu nemovitosti prodat, protože z nich byl výnos, a navíc by je mohl prodat pouze se souhlasem banky. Společnost D[REDACTED] s.r.o. byla na příjmu z nájmu nemovitostí závislá, jinak by nebyla schopna splácet úvěr. O společnosti B[REDACTED] s.r.o. se dozvěděl až na katastrálním úřadu, nikdy neměl zájem vlastnit obchodní podíl v této společnosti. Teprve poté, co podal ve věci převodu nemovitostí trestní oznámení, začal obžalovaný hovořit o tom, že má nějakého potenciálního kupce, který by koupil nemovitosti společnosti D[REDACTED] s.r.o., ale až poté, kdy by koupil A[REDACTED] a jeho pozemky a hřiště. Žádné konkrétní údaje a případné požadavky tohoto kupce obžalovaný svědkovi nesdělil. Neproběhlo ani žádné jednání o případném převzetí úvěru v bance. Pro obžalovaného v bance nezjišťoval ani žádné údaje, až do 1.6.2011 měl obžalovaný k účtu dispoziční právo a mohl vše zjistit sám. K dotazům obhájce dodal, že pozemky nekoupil jako fyzická osoba, protože by v důsledku trvalého pobytu na Slovensku nedostal úvěr. Na nemovitostech byly prováděny pouze běžné drobné opravy.

Při dalším výslechu konaném dne 7.12.2011 byla svědkovi předložena listina s názvem smlouva o převodu obchodního podílu. Svědek uvedl, že smlouvu nevyhotovil a nemá k dispozici žádné originály či kopie, vidí ji poprvé. Smlouvu by ani vyhotovit neuměl, takové právní znalosti nemá. Kdyby takovou smlouvu připravoval, mohl by do ní uvést i osobní údaje obžalovaného, které znal už z doby, kdy pro něho vyplňoval plnou moc, tedy od roku 2010. Od obžalovaného za převod obchodního podílu ve společnosti nedostal žádnou platbu, nedostal tedy ve smlouvě uvedených 200.000,- Kč. Nejednal ani v bance o možném převodu obchodního podílu ve společnosti. Podpis na listině vypadá jako jeho, ale smlouvu nepodepsal. Obžalovaný ho nikdy nevyzýval k tomu, aby provedl zápis změny vlastníka společnosti v obchodním rejstříku. Výslovně vyloučil, že by provedl dne 17.3.2011 u notářky Mgr. Gabányiové ověření svého podpisu na této smlouvě.

V hlavním líčení svědek vypovídal shodně. K dotazům státního zástupce dodal, že úvěr u Raiffeisenbank není splácen, protože společnost D. s.r.o. má velké finanční problémy. Je to dané hlavně tím, že faktury, které byly vystaveny v roce 2011, nebyly dodnes

v několika vyhotoveních. Svědek P. V. byl přítomen osobně a podepsal se jak do knihy, tak na listiny. K dotazům předsedy senátu dodala, že se svědkem se v minulosti setkala opakovaně, do notářské kanceláře chodil často. Před dnem 17.3.2011 byl naposledy v kanceláři asi přede dvěma týdny nebo před měsícem. Platby za ověření podpisů jsou vybírány v hotovosti a je vystaven příjmový pokladní doklad. Svědkyně potvrdila, že v příslušné kolonce ověřovací knihy byla prováděna oprava pomocí přebarvovacího laku. Vysvětlila, že v kolonce datum si údaj předepisuje. Oprava byla provedena z toho důvodu, že předchozí den už nikdo nepřišel a byl tam jiný datum, svědek P. V. přišel další den mezi prvními. K dotazu přisedícího upřesnila, že přišel úplně první. K dotazu obhájce uvedla, že si nevybavuje, že by pro svědka byl ověřován podpis dne 15.3.2011, je to ale možné zjistit z ověřovací knihy.

K této záležitosti (ale nejen k ní) se vztahuje i výpověď svědkyně D. O. Ta v přípravném řízení vysvětlila, že od roku 2008 až do roku 2011 zpracovávala účetnictví společnosti D. s.r.o. V roce 2010 zpracovávala též účetnictví pro A. a K., a.s. Obžalovaného zná již z dřívější doby, ví, že je předsedou představenstva K., a.s. Podklady ke zpracování účetnictví jí vždy předával obžalovaný. Svědka P. V. zná skoro stejně dlouho jako obžalovaného. Účetní doklady za společnost D. s.r.o. jí v letech 2010 a 2011 předával svědek P. V., některé doklady v roce 2011 ale předával i obžalovaný. Svědkyně zpracovává též účetnictví pro společnost T. kde je svědek P. V. předsedou představenstva. Společnost D. s.r.o. měla hlavní příjmy z pronájmu nemovitostí. Na těchto příjmech byla existenčně závislá, protože jinak by neměla z čeho hradit úvěr u Raiffeisenbank. Někdy začátkem června 2011 se dozvěděla od svědka P. V., že obžalovaný měl plnou moc, na základě které mohl jednat za společnost D. s.r.o. Do té doby se domnívala, že pro společnost pracuje jako zaměstnanec. Pracovní smlouvu obžalovaného měla k dispozici. K dotazům dále uvedla, že nikdo nehovořil nikdy o tom, že by bylo třeba investovat do oprav nemovitostí patřících společnosti D. s.r.o., nebyl ani vytvářen za tímto účelem žádný fond. Žádné smlouvy pro společnost D. s.r.o. nezpracovávala, nebyla ani informována, že by mělo dojít k nějakým personálním změnám ve společnosti. Neslyšela ani o tom, že by společnost D. s.r.o. chtěla prodat své nemovitosti. Po předložení smlouvy mezi společnostmi D., s.r.o. a společností B. s.r.o. uvedla, že se o její existenci dozvěděla až od policie. Společnost B. s.r.o. vůbec nezná. Po předložení pokladních dokladů, výdajového dokladu společnosti B. s.r.o. ze dne 31.5.2011 a příjmového dokladu společnosti B. s.r.o. ze dne 11.7.2011 svědkyně uvedla, že tyto doklady nezná. Po představení příjmového dokladu ze dne 31.5.2011, podle kterého společnost D. s.r.o. přijala částku 350.000,- Kč od společnosti B. s.r.o. jako splátku kupní ceny a výdajového pokladního dokladu ze dne 11.7.2011, kterým společnost D. s.r.o. vrátila společnosti B. s.r.o. částku 350.000,- Kč, svědkyně uvedla, že takové doklady neobdržela, o transakcích nevěděla a nezaúčtovala je. K dalšímu dotazu, zda zaúčtovala výdaj společnosti D. s.r.o. ze dne 17.3.2011 ve výši 180,- Kč pro Mgr. Adélu Gabányiovou, svědkyně uvedla, že svědkovi P. V. předala všechny zaúčtované účetní doklady. K dalšímu dotazu uvedla, že nevěděla o žádných sporech mezi svědkem P. V. a obžalovaným. K předloženým účetním dokladům, které se týkaly společností A. a D. s.r.o. svědkyně uvedla, že se jedná o všechny účetní doklady, které zpracovávala a zaúčtovala v letech 2010 a 2011. K dotazům obhájce uvedla, že v souvislosti s tím, kdy svědek P. V. informoval svědkyni o existenci plné moci udělené obžalovanému, se zmínil o nějakých problémech mezi ním a obžalovaným. Zmínil se také o tom, že plnou moc zrušil nebo chce zrušit, to bylo někdy v průběhu června roku 2011.

Obžalovaný svědkyni nekontaktoval v souvislosti se společností D s.r.o., pouze požadoval, aby mu předala účetnictví A. Svědek P V v průběhu let 2010 a 2011 nezakládal do účetnictví společnosti D s.r.o. žádné doklady, které by svědčily o investicích do oprav nemovitostí vlastněných touto společností. Svědkyně byla informována o existenci úvěru u Raiffeisenbank a svědek P V jí řekl, že s nemovitostmi této společnosti se nesmí nakládat. V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně. K dotazu předsedy senátu dodala, že konkrétně neví, jak se do její dispozice dostal účetní doklad o výdeji částky 180,- Kč ze dne 17.3.2011. Obecně postupuje tak, že doklady vybírá ke konci kvartálu. Někdy v dubnu 2011 vybrala všechny doklady od svědka P V a zřejmě byl mezi nimi i tento.

K dispozici byly i účetní doklady, které byly svědkyni D O předloženy při výslechu, tedy doklady, které by měly souviset s platbou za převod nemovitostí ze společnosti D s.r.o. na společnost B s.r.o. Z dokladů vyplývá, že společnost B s.r.o. přijala dne 30.5.2011 od obžalovaného dotaci pokladny ve výši 350.000,- Kč. Dne 31.5.2011 poskytla společnosti D s.r.o. stejnou částku jako úhradu části kupní ceny. Podle příjmového pokladního dokladu tuto částku společnost D s.r.o. přijala dne 31.5.2011. Naopak dne 11.7.2011 vyplatila stejnou částku společnosti B s.r.o. a tato společnost ji téhož dne podle příjmového pokladního dokladu přijala. Všechny tyto doklady jsou zjevně vyplněny stejným písmem a obsahují podpis, který je na všech dokladech identický. Přijetí částky 350.000,- Kč dne 31.5.2011 ani výdej této částky dne 11.7.2011 není ale zaznamenán v příslušných výpisech pohybů v pokladně společnosti D s.r.o. To koresponduje s tvrzením svědkyně D O, že žádné takové účetní doklady nezaúčtovala do účetnictví společnosti D s.r.o.

V hlavním líčení byl vyslechnut též svědek Mgr. B M. Uvedl, že se společností D s.r.o. neměl nic společného. Společnost B s.r.o. založil před mnoha lety obžalovaný, nevykazovala vůbec žádnou činnost. Svědek je součástí společnosti, ale v životě nebyl u žádných jednání ani u žádného sepisování smluv, u ničeho. To, že se převedly některé majetky na společnost D s.r.o. se dozvěděl daleko později, než se to stalo. U žádných jednání o převodu majetku nebyl. Zpětně se také dozvěděl, že došlo k převodům majetku mezi společnostmi D s.r.o. a B s.r.o. Obžalovaný přišel s tím, že je dohodnutý se svědkem P V. Protože měl nějakou plnou moc jako jednatel s majetky nakládat, říkal, že se majetek převede na společnost B s.r.o., že je majetkově domluven se svědkem P V na vyrovnání. Obžalovaný říkal, že má právo majetky převést. Vystupoval za společnost D s.r.o., svědek za společnost B s.r.o. Pak asi byl podán návrh na katastr. Dokumenty nečetl. Se svědkem P V nikdy obchodně nehovořil. K dotazu přisedícího uvedl, že pouze z doslechu ví, že společnost B s.r.o. měla majetek koupit za částku 8.000.000,- Kč, byl informován, že se nemusí starat, z jakých zdrojů společnost částku zaplatí. K dotazům obhájce popsal stav předmětných nemovitostí a uvedl, že vyžadovaly nějaké opravy a údržbu, K, a.s., na to neměla peníze. V roce 2010 se o žádných rekonstrukcích a opravách nehovořilo. To, že do objektu přšlo, to se vědělo, ale žádné opravy se neobjednávaly. K dotazu, zda viděl obžalovaného a svědka P V něco společně řešit, svědek uvedl, že je vídal pohromadě, byli příbuzní. U žádného jednání ohledně převodu majetku na společnost B s.r.o. nebyl, obžalovaný měl celá léta svědkovu důvěru. Nic si neověřoval, na základě informace od obžalovaného podepsal dokumenty.

Zbývá dodat, že soud se pokusil podle údajů, které poskytl obžalovaný při hlavním líčení konaném ve dnech 29.5.2012 a 31.5.2012, zajistit výslech svědka J. M., který byl dle tvrzení obžalovaného obeznámen s celou situací. Výslech nemohl být realizován, neboť pan J. M. dle dostupných údajů zemřel dne 13.3.2012. Obžalovaný po seznámení s touto zprávou v hlavním líčení vyjádřil své překvapení.

V přípravném řízení byl ve věci vyslechnut jako znalec z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, Ing. Zdeněk Kubinčan. Znalec uvedl, že hodnotu nemovitostí, které jsou předmětem kupních smluv, určoval formou odhadu tržní hodnoty v souvislosti s řízením o poskytnutí úvěru od Raiffeisenbank, a.s. Odhad zpracoval ke dni 19.4.2010. Tehdy dospěl k závěru, že obvyklou cenu oceňovaných nemovitostí určil ve výši 11.900.000,- Kč. Dokument v písemné podobě je založen ve spise. Znalec pak vysvětlil, že ke dni 31.5.2011 by hodnota nemovitostí poklesla a dospěl k závěru, že k tomuto datu by činila nejméně 10.700.000,- Kč. V hlavním líčení znalec vypovídal shodně a vysvětlil, proč uvažoval o poklesu ceny nemovitostí v pozdějším období.

Jak již bylo řečeno, údaje o dotčených společnostech, nemovitostech, a jejich převodech či pokusech o převod smlouvami popsanými v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku, považuje soud za nesporné. Ani obžalovaný nepopřel, že dal popud k uzavření smlouvy o převodu nemovitostí, které byly v té době prokazatelně ve vlastnictví společnosti D. s.r.o., na společnost B. s.r.o. Nepopřel ani, že uzavřel na základě udělené generální plné moci smlouvu za prodávající společnost D. s.r.o., nepopřel ani, že to byl on, kdo smlouvu i návrh na vklad smlouvy do katastru nemovitostí vyhotovil, nepopřel tedy ani, že to byl on, kdo určil kupní cenu. Samozřejmě si přitom musel být vědom, že je současně majoritním společníkem a jednatelem společnosti B. s.r.o., tedy druhé strany smluvního vztahu. Za tuto společnost nechal jednat druhého jednatele, svědka Mgr. B. M. Ten ale potvrdil, že jednal pouze podle pokynů obžalovaného a na základě informací, které mu obžalovaný poskytl. Tím projevil značnou naivitu a možná i nekompetentnost k výkonu funkce jednatele obchodní společnosti. To ale nemá vliv na posouzení jednání obžalovaného.

Obžalovaný uplatnil obhajobu, že jednal po dohodě s jediným společníkem a jednatelem společnosti D. s.r.o., svědkem P. V. Naopak svědek P. V. jakoukoli dohodu, na základě které by obžalovaný byl oprávněn převést nemovitosti, popřel. Svědek logicky vysvětlil, že by nemohl dát souhlas k převodu nemovitostí z majetku společnosti D. s.r.o. na jiný subjekt, neboť na nemovitostech vázla zástava ve prospěch banky, která na jejich nákup poskytla úvěr. Jakýmkoli převodem těchto nemovitostí by zavdal důvod k okamžité splatnosti úvěru a fakticky k realizaci zástavy. Logicky též vysvětlil, že neměl v úmyslu se nemovitostí zbavit, neboť představovaly zdroj příjmů společnosti D. s.r.o. a umožňovaly splácení úvěru. Skutečnost, že příjem z nemovitostí byl pro společnost důležitý, byla potvrzena i výpovědí svědkyně D. O. a účetními výkazy společnosti. Navíc tvrzení obžalovaného zůstalo osamoceno, byť se chtěl dovolat svědectví svědka Mgr. B. M. a údajného investora, který měl být ochoten převzít všechny závazky za svědka P. V. a společnost D. s.r.o. Svědek Mgr. B. M. nejenže nepotvrdil, že by byl přítomen při jednáních, na nichž by byla probírána dohoda mezi obžalovaným a svědkem P. V. o převodu majetku společnosti D. s.r.o. na jiný subjekt, výslovně dokonce uvedl, že všechny dokumenty související s realizací převodu majetku mezi společnostmi D. s.r.o. a B. s.r.o. podepsal pouze na žádost obžalovaného a na základě informací, které měl jen od něho, aniž by znal podrobnosti. Věřohodné není ani tvrzení obžalovaného o účasti jakéhosi investora na transakci. Je třeba

připomenout, že účast dalšího subjektu na transakci s nemovitostmi není podložena žádným listinným či jiným důkazem, není zmíněna ani v listinách, které měl soud k dispozici. Aby se investor mohl stát reálně vlastníkem převáděných nemovitostí, případně ovládnout společnost, která by nemovitosti vlastnila, muselo by předcházet několik důležitých kroků. Především by muselo být s bankou předjednáno vypořádání závazku vyplývajícího pro společnost D. s.r.o. a svědka P. V. ze smlouvy o úvěru, banka by musela souhlasit se zánikem zástavního práva, případně s jiným způsobem vypořádání své pohledávky. Žádné kroky v tomto směru ale učiněny nebyly, a to ani obžalovaným na základě generální plné moci, kterou k jednání za společnost D. s.r.o. měl. Je nepochybné, že případný investor, pokud by byl člověkem logicky myslícím, což by se u zvoleného zástupce samosprávy dalo předpokládat, by požadoval zakotvení svých práv do nějakých dokumentů, případně jiné zajištění své investice. Je nemyslitelné, že by poskytl částku kolem 10.000.000,- Kč pouze na základě slovních ujištění zúčastněných osob a čekal, jak se situace vyvine. To by tedy předpokládalo i předjednání způsobu, jakým by se stal společníkem subjektu, který by vlastnil nemovitosti. Ovšem svědek Mgr. B. M. nepotvrdil, že by byl srozuměn s tím, že by měl svůj obchodní podíl ve společnosti B. s.r.o. na kohokoli převádět. Jak již bylo konstatováno, vyjádřil se v tom smyslu, že pouze podepsal potřebné dokumenty za účelem převodu nemovitostí na společnost B. s.r.o. a jiné informace o dalších krocích, včetně způsobu zaplacení kupní ceny, neměl. Na druhou stranu by bylo možno logicky očekávat, že svědek P. V. by nedal souhlas s převodem jediného podstatného majetku společnosti D. s.r.o., aniž by měl jistotu, jakým způsobem budou on i společnost zbaveni svých závazků plynoucích z úvěrové smlouvy. Ani v tomto směru neexistují žádné písemnosti či jiné důkazy, které by potvrdily obecné vyjádření obžalovaného, že byl se svědkem domluven. Logiku postrádá i argument uplatněný obžalovaným, že investor chtěl nemovitosti získat prostřednictvím získání podílu ve společnosti, která by nemovitosti vlastnila a nikoli jejich přímou koupí, aby se vyhnul nutnosti platit za převody nemovitostí příslušné daně. Potom je nepochopitelné, proč by nejprve byly nemovitosti převáděny na jinou společnost jejich koupí, čímž by daňová povinnost nastala. Věrohodnost tvrzení obžalovaného samozřejmě nezvyšuje ani fakt, že původně odmítl jmenovat onoho ochotného investora a jeho osobní údaje sdělil až poté, kdy nebylo možno výslech označené osoby provést, neboť zemřela. Obžalovaný sice v hlavním líčení vyjádřil údiv nad touto informací, ale soud nepřesvědčil. Soud není ochoten uvěřit tomu, že by obžalovaný, byť je ve vazbě, neměl informaci o úmrtí člověka, kterého nutně musel považovat za stěžejního svědka schopného potvrdit jeho obhajobu, tím spíše, že se jednalo o osobu v daném regionu veřejně známou z titulu výkonu funkce zastupitele, ale i osobně známou obžalovanému z předchozích kontaktů. Věrohodnost tvrzení obžalovaného samozřejmě snižuje i fakt, že údajná splátka části kupní ceny za nemovitosti ve výši 350.000,- Kč v hotovosti nebyla záúčtována společností D. s.r.o. Ostatně všechny účetní doklady, které jsou k této transakci k dispozici, zjevně vyhotovila jedna osoba a podpis na nich je nápadně podobný podpisu, který používá obžalovaný. Závěr soudu je tedy takový, že obhajobu obžalovaného považuje za vyvrácenou provedenými důkazy.

Samostatnou kapitolou je dokument označený jako smlouva o převodu obchodního podílu ve společnosti D. s.r.o. Jediné vyhotovení této smlouvy předložil v rámci trestního řízení obžalovaný. Naopak svědek P. V., druhý účastník smluvního vztahu, výslovně popřel, že by dokument podepsal. Na dokumentu je ovšem jeho podpis ověřen oprávněnou pracovnící notářské kanceláře. Věrohodnost ověření podpisu je ovšem degradována způsobem provedení „opravy“ v ověřovací knize. Nevěrohodné se soudu jeví i vysvětlení, které k důvodům opravy poskytla svědkyně D. J. Pokud by takové provádění změn v ověřovací knize bylo běžnou praxí, jak obsah výpovědi svědkyně naznačuje, nebylo by

zřejmě vůbec nutné ověřovací knihu vést. Nevěrohodně působí i fakt, že v dokumentu jsou osobní údaje obžalovaného doplněny ručním písmem, ač jinak je smlouva vyhotovena strojopisem. Tvzení obžalovaného, že to bylo možná proto, že zhotovitel smlouvy, svědek P. V., osobní údaje obžalovaného neznal, neobstojí. Tyto údaje musel svědek znát již dříve, kdy udělil obžalovanému generální plnou moc. Nelogické je, že by svědek takovou smlouvou převedl svůj obchodní podíl ve společnosti, ač si byl plně vědom, že je zastaven ve prospěch banky k zajištění poskytnutého úvěru. Ovšem soud v rámci tohoto trestního řízení nevede stíhání pro trestný čin podvodu či padělání a pozměnění veřejné listiny nebo snad zneužití pravomoci úřední osoby, proto se touto pochybnou listinou nebude dále zabírat. I kdyby totiž tuto listinu hodnotil v nejzazší možné míře podle zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a přistoupil na to, že ji podepsal svědek P. V., nemělo by to žádný vliv na trestní odpovědnost obžalovaného. Ten by se na základě takové listiny, ani kdyby byla předána rejstříkovému soudu k zápisu změny v osobě společníka, nestal jednatelem společnosti, nýbrž právě jen společníkem. Ani to by ale nezměnilo jeho postavení účastníka na podnikání dvou společnostmi se stejným předmětem činnosti a nedávalo mu oprávnění provést transakci, kterou provedl.

Svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku tedy obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokusu zvláště závažného zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 21 odst. 1 k § 255 odst. 2,4 trestního zákoníku. Obžalovaný byl zaměstnancem a účastníkem na podnikání (na základě udělené generální plné moci) společnosti D. s.r.o. a současně majoritním společníkem a jednatelem společnosti B. s.r.o. Obě společnosti měly v době činu společný předmět podnikání, a to zprostředkování obchodu a služeb, specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím a realitní činnost. Shodným nebo podobným předmětem činnosti dvou nebo více podnikatelských subjektů může být každý předmět činnosti, v němž jsou tyto subjekty oprávněny podnikat, bez ohledu na skutečnost, zda v době činu skutečně podnikají právě ve shodném nebo podobném předmětu činnosti a zda jsou v reálném konkurenčním vztahu na trhu. Obžalovaný nepochybně dal podnět a následně i uzavřel smlouvu na úkor společnosti D. s.r.o., neboť touto smlouvou, pokud by byla realizována, by společnost zbavil majetku, který byl pro ni stěžejní z hlediska možnosti dosažení příjmů. Zjevné je, že jednal v úmyslu opatřit jinému výhodu a prospěch, neboť společnost B. s.r.o. by získala majetek, za který by zaplatila pouze zlomek jeho hodnoty. Vzhledem k rozdílu mezi sjednanou kupní cenou a hodnotou převáděného majetku by společnost B. s.r.o. získala prospěch ve výši nejméně 7.700.000,- Kč, tedy ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku prospěch velkého rozsahu. Čin byl obžalovaným spáchán úmyslně, což je zřejmé z jeho aktivního jednání směřujícího k dosažení zamýšleného cíle. K dokonání činu nedošlo pouze v důsledku okolností na vůli obžalovaného nezávislých a čin zůstal nedokonán ve stádiu pokusu.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 trestního zákoníku. Při hodnocení povahy a závažnosti činu soud vzal v úvahu to, že nenastal následek předpokládaný obžalovaným, nevznikla tedy přímá škoda. Přihlédl i k osobě obžalovaného. Bylo zjištěno, že v minulosti nebyl soudně trestán, v přestupkovém řízení mu byla v roce 2011 uložena pokuta za přestupek spočívající v porušení stavebního zákona. Soud neshledal žádné přitěžující okolnosti dle § 42 trestního zákoníku, jako polehčující okolnost vzal v úvahu předchozí řádný život obžalovaného ve smyslu § 42 písm. o) trestního zákoníku. Prognózu resocializace obžalovaného soud hodnotí jako plně zachovalou. Sazba trestu odnětí svobody, kterou byl obžalovaný ohrožen, činila pět až deset let. Soud po zhodnocení všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že použití zákonné trestní sazby by bylo nepřiměřené

přísné. Přihlédl přitom k tomu, že čin zůstal nedokonán ve stádiu pokusu, přímá škoda z něho nevznikla a způsob spáchání činu dával malou šanci na jeho úspěšné dokonání. Přitom vzhledem k předchozí bezúhonnosti obžalovaného lze dle názoru soudu dosáhnout nápravy obžalovaného trestem kratším. Proto mu byl za použití § 58 odst. 5 trestního zákoníku uložen trest pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, jehož výkon byl podmíněně odložen na dlouhou zkušební dobu. Soud je přesvědčen, že takový trest, v kombinaci s trestem zákazu činnosti – výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, který byl obžalovanému uložen ve výměře pěti let, bude dostatečný k tomu, aby obžalovanému zabránil v dalším případném páchání obdobné trestné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl tímto rozsudkem přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává ke Krajskému soudu v Plzni.

V Plzni dne 15. srpna 2012

JUDr. Milan Štejr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková